28/11/2025

Δύο νέες Μεγαλοσχημίες τέλεσε ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος Συμεών

/ Ιερές Μονές

Μοναδικές στιγμές πνευματικής ανάτασης έζησε χθες η ακμάζουσα ανδρώα μοναστική αδελφότητα της Ιεράς Επισκοπικής Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος (Αγίου Βλασίου) Στυλίδος, καθώς ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης και Ποιμενάρχης της Φθιώτιδος κ. Συμεών, κατόπιν προτάσεως και προβλήσεως του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής και Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως, Αρχιμ. του Οικουμενικού Θρόνου π. Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλου, τέλεσε τις μεγαλοσχημίες δύο ευλαβών αδελφών της Μονής, του μοναχού π. Δαβίδ και του μοναχού π. Κοσμά.

Με την προσευχητική συμμετοχή του πολιού Γέροντος, Αρχιμ. π. Αντύπα Αγιορείτη, Πνευματικού Πατρός και Γέροντος του Ιβηρίτικου Κελλίου της Αγίας Άννης του Αγιωνύμου Όρους Άθω, πολλών σεβαστών Καθηγουμένων και Γεροντισσών των Ιερών Μονών της Φθιώτιδος, καθώς και πολλών κληρικών της Μητροπόλεως, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, χοροστάτησε στον Εσπερινό στο Καθολικό της Μονής και ακολούθως τέλεσε τις μοναχικές κουρές των εκλεκτών αδελφών π. Κοσμά και π. Δαβίδ με έκδηλη την συγκίνηση των παλαιών αδελφών, π. Χερουβείμ και π. Χρυσοστόμου.

Στην πατρική του νουθεσία ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών, μεταξύ άλλων, χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Τελούμε το μυστήριο του Μεγάλου και Αγγελικού Σχήματος για δύο εκλεκτούς και αγαπημένους αδελφούς, οι οποίοι εκ καλής και αγαθής προαιρέσεως και καρδίας ηκολούθησαν εκ νεότητος τον Χριστό. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι για να ανέβει κανείς στο όρος Θαβώρ υπάρχουν πολλά μονοπάτια, αρκεί κανείς να έχει στραμμένο το βλέμμα του, την ψυχή του και την καρδιά του στον Μεταμορφωθέντα Χριστό. Αυτή σας την προαίρεση, αυτόν το λογισμό, τον γλυκασμό και την επιθυμία και τον σχεδιασμό της καρδιάς σας ο Χριστός τον είδε, τον παρακολούθησε, τον ευλόγησε και τον οδήγησε μέσα από τους δρόμους που Αυτός γνωρίζει και οι οποίοι είναι ωφέλιμοι για την πορεία μας εδώ στο Μοναστήρι της Μεταμορφώσεως, γιατί το μυστήριο του μοναχισμού είναι κατεξοχήν το μυστήριο της μεταμόρφωσης.

Δεν είναι τυχαίο ότι η κορυφή του Άθωνα στολίζεται, σκεπάζεται και εμπνέεται από το μυστήριο της μεταμορφώσεως, δεν είναι τυχαίο ότι δεν υπάρχει μοναστήρι που να μην τιμά με ιερά αγρυπνία, μεγαλειώδη αγρυπνία και δεν υπάρχουν Πατέρες της Εκκλησίας, ιδιαίτερα της φιλοκαλίας, οι οποίοι να μην έχουν αναλώσει τη γραφίδα τους, την έμπνευση τους, τη θεοπνευστία τους, πάνω στο Μυστήριο της Μεταμόρφωσης και δεν είναι τυχαίο, ότι ένα από αυτά τα οποία μας ξεχωρίζει και μας διακρίνει όχι με τρόπο ναρκισσιστικό και ελιτίστικο, αλλά με τρόπο ουσιαστικό θεολογικό και βαθύτατα πνευματικό από αδελφούς, οι οποίοι βρίσκονται σε άλλα μονοπάτια είναι ακριβώς το μέγα Μυστήριο της Μεταμορφώσεως, που είναι η ειδοποιός διαφορά του ορθόδοξου μοναχισμού από τον ακτιβιστικό μοναχισμό, από τον μοναχισμό των έργων, των δράσεων και των δραστηριοτήτων, ο οποίος δυστυχώς επηρέασε στο διάβα του χρόνου ακόμα και ορθόδοξες καρδιές και προαιρέσεις και συνειδήσεις μέσα από κινήματα και ευσεβιστικά, πιετιστικά, μέσα από δρόμους, οι οποίοι έφερναν ένα ξένο πνεύμα, διαφορετικό από αυτό των Πατέρων της εκκλησίας μας, του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά και όλων των Νηπτικών Πατέρων, που είναι ο δρόμος της ασκήσεως, αλλά όχι μίας ασκήσεως χωρισμένης από την αγάπη.

Ο Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος μεγάλος κι αυτός Πατέρας της Εκκλησίας στο μεταίχμιο μεταξύ πρώτης και δεύτερης χιλιετηρίδος τονίζει ότι «πάσα σπουδή και πάσα άσκησις μετά καμάτων πολλών η μη καταντώσαν και μη καταλήγουσαν εις την αγάπη, μάταια εστίν και εις ουδέν απολήγουσα χρήσιν» άλλωστε και στην κορυφή της κλίμακας των αρετών του Οσίου Ιωάννου του Σιναϊτου στο τελευταίο σκαλοπάτι βρίσκεται η αγάπη. Όλα τα άλλα σκαλοπάτια υπάρχουν για να οδηγήσουν στην κορυφή που είναι η αγάπη και δη η αγάπη προς τους εχθρούς.

Αυτό τον δρόμο επιλέξατε να ακολουθήσετε εκ νεότητος και τώρα έρχεται η Εκκλησία, ακολουθώντας ακριβώς την χαρισματική αυτή πορεία, τους χαρισματικούς αναβαθμούς της μοναχικής ζωής να σας προσφέρει σήμερα το Μεγάλο και Αγγελικό Σχήμα, για να τελέσουμε την κουρά σας εις μεγαλοσχήμους μοναχούς. Στην Εκκλησία ό,τι τελείται και ό,τι προσφέρεται, είτε πρόκειται για βαθμούς ιερωσύνης, είτε για βαθμούς μοναχικής ζωής, είτε για βαθμούς διακονίας των λαϊκών μέσα στην Εκκλησία δεν είναι βραβείο, δεν είναι κανένα από αυτά αξιομισθία, δεν είναι τίποτα από αυτά επιβράβευση. Αυτή είναι μία αντίληψη ξένη προς την Ορθοδοξία όπου θεωρείται η άσκηση ως αξιομισθία κι ο Θεός, ούτε λίγο ούτε πολύ, ως ένα πρόσωπο συναλλαγής που έρχεται να ανταμείψει ή να επιβραβεύσει ή να πληρώσει την όποια προσπάθεια του ανθρώπου, αλλά στην δική μας παράδοση, οι καρποί του Πνεύματος, δεν είναι αποτέλεσμα των κτιστών δυνατοτήτων των ανθρώπων αλλά είναι δωρεές της άκτιστος Χάριτος του Θεού, του Αγίου Πνεύματος. Οι δωρεές αυτές σε ποιους δίδονται; Δίδονται στους ταπεινούς: «Ο Θεός υπερηφάνοις αντιτάσσεται, ταπεινοίς δε δίδωσι χάριν».

Όλη η Ακολουθία της μοναχικής κουράς, αν παρατηρήσουμε βήμα βήμα, λέξη λέξη τις αρετές που περιγράφει και τα πάθη, τα οποία μας καλεί να αποφύγουμε, δεν είναι τίποτα άλλο παρά η σκιαγράφηση ενός άρχοντα. Μας παρουσιάζει η μοναχική κουρά, ποιος είναι ο άρχοντας μέσα στην Εκκλησία, ποιος είναι ο πολιτισμένος άνθρωπος, η φιλαδέλφεια, η αοργησία, η πραότης, η καλοσύνη, η ακτημοσύνη είναι τα γνωρίσματα του άρχοντα άνθρωπου, του πραγματικά πολιτισμένου. Σε έναν «πολιτισμό» καταναλωτικό στον οποίο βρισκόμαστε σήμερα, σε έναν «πολιτισμό» τεχνητής νοημοσύνης, ευφυίας και εικονικής πραγματικότητας, έρχεται η μοναχική κουρά να μας δείξει τον ρεαλιστικό πολιτισμό, τον πραγματικό πολιτισμό, αυτόν τον πολιτισμό που ακούσαμε στο Δοξαστικό του Εσπερινού απόψε που είναι αφιερωμένος σε Όσιο της Εκκλησίας μας όπου «ετήρησε το κατ' εικόνα αλώβητον».

Σε αυτόν τον πολιτισμό εισέρχεστε και έχω τη μεγάλη ευλογία, σε αυτή την κρίσιμη και μεταβατική καμπή της ζωής σας, να με αξιώσει ο Θεός να τη διακονήσω ως Επίσκοπος και πνευματικός σας πατέρας και Μητροπολίτης.

Αξιωθήκατε να αποτελείτε μέλη μίας αδελφότητας που μαζί με τους εξαίρετους αδελφούς σας τον π. Χερουβείμ και τον π.Χρυσόστομο συμπορεύεστε ως οικογένεια, ως πραγματικό κοινόβιο, εν ενί στόματι και μία καρδία και σε αυτήν την οικογένεια η Αγία μας Εκκλησία έχει τοποθετήσει τον πλέον τρυφερό, τον πλέον απαλό, λεπτό, σεβαστικό και αρχοντικό Καθηγούμενο, που θα μπορούσε να βρεθεί στο δρόμο σας, τον αγαπημένο μου αδελφό, Άγιο Πρωτοσύγκελλο μας και Καθηγούμενό σας, Αρχιμ. π. Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλο.

26 Μοναστήρια αυτή τη στιγμή λειτουργούν στη Μητρόπολής μας, με τις πτωχές τους δυνάμεις, με τις δυσκολίες. Μοναστήρια υπάρχουν και τα διακονούν ακόμα και ψυχές που βρίσκονται στην ένατη, στη δέκατη δεκαετία της ζωής τους, γιαγιάδες μας στην κυριολεξία, απλές ψυχούλες που κρατούν ανοιχτή την πόρτα του Μοναστηριού και κρατούν τη λαμπάδα του μοναχισμού αναμμένη με όση δύναμη έχουν, με την πτωχεία τους, με την απλότητά τους, με το κομποσκοίνι στο χέρι προσεύχονται και αποτελούν αυτές οι ψυχές, ιδιαίτερα αυτές που είναι μόνες τους σε ένα Μοναστήρι, ως Επίσκοπος κι ως Ιεράρχης υποκλίνομαι και προσκυνώ, γιατί η μοναξιά δεν είναι εύκολη υπόθεση, ο κόσμος βιώνει πολύ μοναξιά σήμερα την βιώνει στην καθημερινότητα του.

Μια γιαγιούλα, μια μοναχή να βρίσκεται μόνη της σε ένα βουνό, σε μια ερημιά ολομόναχη, στέκεται λαμπάδα αναμμένη. Υποκλίνομαι σε αυτές τις μοναχές και σε αυτούς τους μοναχούς και όσο ο Θεός θα μου δίνει ζωή και δύναμη θα τυγχάνουν της απολύτου προστασίας μου, της τιμής μου και της αγάπης μου».

Κλείνοντας τον πατρικό του λόγο ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Ο σταυρός και η λαμπάδα δεν είναι εξωτερικά σημεία για να τους ξεχωρίζουν από τους υπόλοιπους ανθρώπους και από τους άλλους μοναχούς, αυτή είναι η ταυτότητά μας, αυτή είναι η ταυτότητα των χριστιανών και των μοναχών, σταυρώνονται, για να φωτίζουν και δεν μπορούν να φωτίσουν, εάν δεν σταυρωθούν κι αν δεν ακολουθήσουν τον Σταυρό του Χριστού. Αυτό τον δρόμο να ακολουθήσετε μέχρι τέλους, μπορεί να υπάρξουν και πτώσεις και δυσκολίες, αλλά μην απογοητευτείτε και μην απελπιστείτε, έχετε αποδείξει ότι είστε πολύ γερό μέταλλο, είστε δυνατοί. Κρατήστε αυτή τη δύναμη έως τέλους. Κρατήστε αυτήν την μαρτυρία και απευθύνετε με τη ζωή σας κάλεσμα και σε άλλους ανθρώπους, που ψάχνονται και αναζητούνται, κάλεσμα όχι μόνο, για να γίνουν μοναχοί, κάλεσμα, για να σταθούν όρθιοι, όπως σταθήκατε κι εσείς, όποιον δρόμο και αν ακολουθήσουν στη ζωή τους, σε όποιο μετερίζι κι αν βρεθούν, να πορευθούν με τον σταυρό στο χέρι και με τις λαμπάδες, και όπως και εσείς, με τον Σταυρό του Χριστού και με το Φως του Χριστού».

